

## **Predgovor**

Jedini pravi problem održivog razvoja i opstanka čovjeka su problem životne sredine. Planeta Zemlja je za sada naš jedini dom, a prema svim pokazateljima tako će i ostati još jedno duže vrijeme. Zbog toga sami sebi moramo priznati jednu veliku ironiju koja nam se događa: na našoj planeti svakim danom ima sve više i više ugrožavanja prostora ekosfere, a svakim danom izumiru mnogi živi organizmi. Kud god da pogledamo vidimo ozbiljne ekološke probleme i ugrožavanje ekosistema.

Zaštita životne sredine u sve većoj mjeri zaokuplja našu i svijetsku javnost. Svijest o iscrpljivosti prirodnih bogatstava nameće pitanje o mogućnosti opstanka sve brojnije ljudske vrste. Granice rasta sve se očiglednije pokazuju u nepovratnoj degradaciji voda, tla i vazduha, u sve češćim pojavama do sada nepoznatih bolesti kod ljudi i strelovito brzom nestajanju mnogih biljnih i životinjskih vrsta.

Davno čovjek nije junak u neravnopravnoj borbi sa prirodom, ni pustolov koji se iskušava u bezizglednom takmičenju sa elementarnim prirodnim pojavama. Čovjekova aktivnost dala je veliki kvalitet životu čovjeka, podigla je značajno njegov životni standard i produžila mu život. Time je čovjek visoko podigao civilizacijski nivo i snažno ulazi u nove civilizacijske izazove. Uporedo sa materijalno-ekonomskim usponima, čovjek neracionalno koristi prirodne resurse i izvore energije i time degradira veći dio prirodnih ekosistema na planeti Zemlji. Čovjek je doprinjeo velikom broju ekocida i genocida i time smanjio kvalitet životne sredine, kroz agresivan odnos prema ekosistemu i ljudima.

Ovom prilikom se zahvaljujem prof. dr. sc. Veljku Đukiću na ukazanoj pomoći pri koncipiranju teme i za davanje sugestija tokom pisanja rada.